

Kravdi at Charles abdiseraði

Undir einari hoyring í London í gjár kom fram, at Diana prinsessa vildi hava Charles prins at siga rættin til trúnuna frá sær. Tað var í októbur í 1995, at Diana nevndi fyrri sínum sakførarum, at hon vildi hava Charles at siga rættin til bretska trúnuna frá sær, soleiðis at eldri sonur teirra, William, kundi taka við eftir ommuna. Undir hoyringini í gjár kom eisini fram, at á hesum sama fundinum skal Diana hava sagt, at Elisabeth drottning umhugsaði at siga trúnuna frá sær í apríl árið eftir. Eisini kom fram, at ein av sakførarunum, sum vóru á fundinum, skrivaði tað niður, sum Diana hevði sagt, og at hann goymdi pappírið við notatinum.

Maður Helle Thorning handtikin

Stephen Kinnock, giftur við forkvinnuni hjá Socialdemokratunum, Helle Thorning-Schmidt, varð í gjárvöldið handtikin í Skt. Pætursborg, ákærður fyrri spirituskoyring. Stephen Kinnock er stjóri fyrri Bretska Ráðið í Skt. Pætursborg. Seint í gjárvöldið koyrdi hann í bili sínum í miðbýnum og breytt ferðslulógina á grovan hátt. Hann bleiv stoppaður av lögregluni, sum legði til merkis, at maðurin luktaði sterkt av alkoholi, veit útvarpsstøðin Ecco at siga úr Moskva. Orasakað av diplomatiska immunitetinum hjá Stephen Kinnocks, kundi lögreglan ikki kanna hansara promillu. Talsmaðurin fyrri Bretska Ráðið ásannaði frá London, at stjóri teirra í Skt. Pætursborg varð jakstraður av einum lögreglubili og handtikin. Hann varð varðhaldsfongslaður í ein tíma. Sambært russiskum miðlum stendur Stephen Kinnock nú til at verða vístur av landinum.

Politiskt undirhald í Vági

Tá Magni Laksáfoss og Tórbjørn Jacobsen taka gittaran í hond og syngja á nøkrum, sum líkist grønlendskum, afturvið bassinum hjá Johan Dahl, er tað eitt dømi um nýggjar tíðir í føroyskum valstríði. Sambandsflokkurin og Tjóðveldið ferðast kring landið við einum politiskum sirkusi, har politiski boðskapurin er latin í ein ógvuliga undirhaldandi búna

Her eru tvey hittinorðað vaelevni, Arni Nielsen úr Tjóðveldinum og Bjarti Thomsen úr Sambandsflokkinum, í talvkjaki

Magni Laksáfoss vildi ikki standa aftanfyrri. Eisini hann spældi ein sang, sum kundi mint um grønlendskt

Kampurin um hendan neyðars krossin, sum veljarin skal festa á blað leygardagin, hevur ongantið verið harðari enn nú.

Fyrr var gamalt, at plakatar vórðu ikki settar upp fyrrenn náttina fyrri vali, men nú hava plakatar á stødd sum hálvir hondbóltsvøllir longu prýdd húsaveggir í fleiri vikur. Og nú landið er blivið eitt valdømi, er veljarin eisini vælsignaður við plakatum av vaelevnum úr øllum landinum.

Tað vísir seg bara at vera hugflogið, sum setir markið fyrri, hvat vaelevni kunnu finna uppá fyrri at fáa atkvøðuna.

Í valstríðnum hesuferð, eru Sambandsflokkurin og Tjóðveldið mangan skuldsettir fyrri at vera farin í skrásett parlag.

Kanska er tað nakað um tosið. Í øllum førum eru mótpólarnir báðir á ríkisrættarlaga økinum, farnir í holt við sítt egna, alternativa valstríð, har teir hava latið politiska boðskapin í einum undirhaldandi búna.

Og ikki skerst burtur, at undirhaldsvirðið er størri enn upplýsandi virði. Men so skal eisini sigast, at undirhaldandi, tað er tað fyrri allar pengarnar og inn ímillum sluppu flokkarnir so av við ein boðskap, hóast

teir ansaðu væl eftir ikki rættliga at jarðleggja hvønn annan.

Á skránni vóru bæði torutalur, talvkjak, spurningar og sangur og skemt.

Men tað stutta av tí langa er, at hvør veljari hevur bara eina atkvøðu í part og ein gamal eysturoyingur rakti seymin á høvðið, tá ið vaelevni nummar sekstan hevði verið inni á gólvinum og biðið um hansara atkvøðu.

Turrisliga svaraði hann: “ja, ja, eg skal strekkja meg so langt, sum eg kann”

Hesa fortaldi Tórbjørn Jacobsen eisini á valsirkusfundinum hjá sambandinum og tjóðveldinum í Vági í gjárvöldið.

Vit lata nakrar myndir tala fyrri seg.

Tórbjørn Jacobsen roynir seg við einum sang, sum, í øllum førum líktust grønlendskum. Johan Dahl spælir bass

Væl uppløgd sambandsfólk á fremsta bonki